

i et Land, saa gælder det selvfølgelig for Industrien om at hindre, at den indenlandske Konkurrence trykker Prisen ned, saaledes at Industrien ikke faar fuld Gavn af den bestaaende Toldbeskyttelse, og derfor danne disse saakaldte Karteller eller Syndikater sig. De have dannet sig nede i Tyskland i de senere Aar i temmelig stor Udstrækning, de omfatte alle Industrier af en vis bestemt Art, og de have til Formaal at holde den indenlandske Pris netop paa det Punkt, hvor den kan holdes, naar Hensyn tages til den Toldbeskyttelse, der er given, altsaa til Verdensmarkedets Pris plus Toldbeskyttelsen. For at kunne holde denne Pris, er det nødvendigt, at der ikke sker nogen Overproduktion; det vil altsaa sige, at der ikke sker et alt for stort Udbud af Varen paa det indenlandske Marked, og derfor dirigeres Salget af alle Fabrikernes Varer fra Salgssyndikatet, og det dirigeres paa den Maade, at Hjemmemarkedet forsynes, men hvad der er der ud over, dirigeres til Udlandet, hvor det sælges til meget lav Pris, fordi man skal af med det, og man vil først og fremmest ikke have det i Indlandet. Den Fabrik, som saa maa sælge sine Varer til meget lav Pris, faar en Bonus af Syndikatet, en privat Eksportpræmie, som betales af Syndikatets øvrige Medlemmer som Vederlag for, at den paa-gældende maa sælge til en billigere Pris, og han faar paa denne Maade lige saa stort Udbytte deraf som de andre.

Jeg siger, at dette er Ting, som vi maa tage noget Hensyn til, naar vi staa paa det Standpunkt, at vi vel ville ned-sætte Beskyttelsen og ville gaa i Retning af Frihandel, fordi dette er sundt for vort Land, men at vi ikke ville ruinere bestaaende Industrier. Og det vil jo ingen af os. Dertil er der for mange Mennesker og for mange Millioner allerede nu knyttede til dansk Industri. Jo mere Udviklingen skrider frem i et Samfund, desto mere indfiltrerede ere de forskellige Samfundsklassers Interesser med hinanden; vi kunne ikke lave Krack i et Hjørne af Samfundet, uden at det hurtigt føles i de andre Dele af Samfundet. De Ledningstraade, gennem hvilke Kracket forplanter sig, ere navnlig to, nemlig Pengemarkedet og Arbejdsforholdene, og de Ulykker, som ske i det ene Hjørne af Samfundet, ville hurtigt forplante sig gennem disse til andre Dele af Samfundet; bratte Overgange komme vi alle sammen til at bøde for.

Det er ud fra disse Betragtninger, at den Toldlov, som jeg nu forelægger, er

udarbejdet, og jeg skal nu gaa over til at omtale dens Indhold. Men forinden vil jeg dog gøre et Par Bemærkninger om et Par Principspørgsmaal. Vi modtog i Fjor i Finansministeriet en Henvendelse fra Byerhvervenes Organisation angaaende Toldloven, og denne Henvendelse gik ud paa, at man ønskede en Dobbelttarif, en Tarif med høje Satser, som skulde gælde i al Almindelighed for de Lande, som man ikke afsluttede særlige Handelstraktater med, og ved Siden deraf en anden Tarif, som skulde betegne det laveste Punkt, som Regeringen maatte gaa ned til ved Forhandlinger om Handelstraktater med andre Lande. En saadan Toldpolitik med en Dobbelttarif med deraf følgende Tovtrækning fra vor Side med hvert enkelt Land angaaende Tariffen, vilde stride meget bestemt imod alle Traditioner i vor Toldpolitik. Der er faa Lande i Europa, som med saa stor Bestemthed som Danmark have hævdet, at de ikke vilde binde deres Toldsatser overfor andre Nationer. Vi have til enhver Tid saa godt som fuldstændig bevaret Herredømmet over vore Toldsatser, saaledes at Lovgivningsmagten til enhver Tid har kunnet forandre dem. — Med Hensyn til vor handelstraktatmæssige Stilling have vi jo altid holdt paa Mestbegunstigelsesretten, og jeg tror, vi have staaet os godt derved, og jeg tror, at vi staa os godt derved i dette Øjeblik. Jeg skal ikke komme længere ind derpaa — jeg har Grund til ikke at gøre det —, men jeg skal dog sige, at det er ikke Regeringens Hensigt at forlade dette Grundlag for vore Handelstraktater, saa længe der ikke foreligger ganske anderledes tvingende Grunde, end der gør i Øjeblikket. Det er jo desuden klart, at Dobbelttariffen vilde ikke være andet end en Omvej, ad hvilken man naaede til det protektionistiske Standpunkt. Havde man først faaet den høje Tarif med de almindelige Satser, saa havde man i Virkeligheden voldgivet sig Protektionismen, og saa vare de Herrer, som i Toldpolitik ere vore Modstandere, ad denne Omvej komne meget nærmere til deres Maal.

Vi staa derfor paa det gamle Standpunkt i saa Henseende; vi have indskrænket os til i Toldlovforslagets § 4 at indsætte en Bestemmelse, der svarer til den nuværende Toldlovs § 13, og som gaar ud paa, at naar et Land behandler danske Skibe eller Varer ugunstigere end andre, kan det ved kgl. Anordning bestemmes, at der af dette Lands Varer skal tages en Tillægstold paa indtil 40 pCt. Det er ogsaa